

RESOLUCIÓ AVALOT CONTRA EL SERVEI MILITAR (ESTÈS)

L'actual escenari internacional com la guerra a Ucraïna, els atacs indiscriminats contra el Líban i l'Iran o el genocidi contra el poble palestí, sumats a altres conflictes arreu del món, sumen més de quaranta conflictes armats a escala mundial. Aquesta situació ha generat un caos generalitzat, en què les guerres no només les pateixen les poblacions on es lliuren, sinó també la resta de pobles de tots els estats, hi estiguin més o menys implicats.

La Unió Europea va néixer per ser un garant de pau després de la II Guerra Mundial. Avui dia, tots els estats membres, sobretot els integrants de l'OTAN, incrementen exponencialment els pressupostos militars. Així doncs, en els darrers anys, i especialment des de l'inici de la guerra a Ucraïna, la Unió Europea ha accelerat un procés de rearmament i reforç de les seves capacitats militars. Aquest gir ja no es limita a l'augment dels pressupostos de defensa: la UE ha impulsat la *Defence Readiness 2030*, nous instruments de finançament de la indústria militar i mesures per incrementar la producció, les reserves i la capacitat de mobilització dels estats membres. Aquesta transformació implica no només destinar més recursos públics a la defensa, sinó també avançar cap a una militarització més elevada de l'economia i de la societat.

A aquesta política comuna a tota la Unió Europea se sumen mesures per reestructurar part de la indústria productiva de béns de consum per a la societat en indústria armamentística. És a dir, producció per a la guerra, béns per matar. En un context en què l'infrafinançament dels serveis públics i les infraestructures afecten directament les condicions de vida de la classe treballadora, l'increment de la despesa militar no pot ser una prioritat per a qualsevol estat que es consideri democràtic i de progrés.

A tot això se suma la introducció del servei militar obligatori en alguns estats com Letònia, Croàcia o Dinamarca, com també l'anunci de diferents mesures que encaminen la seva aplicació en altres estats. Les principals potències europees, com França i Alemanya, incorporen en el seu ordre del dia el debat públic per la implantació del servei militar. A Alemanya s'ha aprovat el servei militar híbrid amb components obligatoris, com revisions mèdiques, controls de sortides a l'estranger i incentius econòmics. Aquesta mesura és només l'inici d'una sèrie de polítiques que arribaran més aviat que tard, la mateixa llei indica que si no arriben a la quantitat de 200.000 reservistes, el servei militar serà obligatori.

Aquestes mesures no són fets aïllats, sinó que formen part d'un canvi més ampli en la política de defensa europea: no només es busca disposar de més armament, sinó també de més personal militar, més reservistes i més capacitat de mobilització de la població. La

normalització del servei militar, encara que inicialment adopti fórmules voluntàries o parcialment obligatòries, obre la porta a recuperar mecanismes de conscripció que Europa havia anat abandonant durant les darreres dècades. El servei militar obligatori té conseqüències que van molt més enllà dels mesos de durada del servei. La conscripció arriba precisament en una etapa vital dedicada a estudiar, formar-se, incorporar-se al mercat laboral i construir un projecte de vida propi, i pot interrompre aquestes trajectòries amb efectes a llarg termini. Diversos estudis europeus han relacionat el servei militar obligatori amb retards educatius, una menor probabilitat d'obtenir titulacions universitàries, menys experiència laboral i pèrdues d'ingressos. Als Països Baixos, per exemple, un estudi va estimar que haver estat reclutat reduïa en gairebé 4 punts percentuals la probabilitat d'obtenir un títol universitari i que, fins i tot divuit anys després, els antics reclutes percebien salaris entre un 3% i un 4% inferiors.

A aquest cost educatiu i laboral cal afegir-hi l'impacte sobre la salut mental. Obligar persones amb situacions, necessitats i vulnerabilitats molt diferents a adaptar-se a un entorn altament jerarquitzat, exigent i potencialment estressant pot afectar negativament el seu benestar psicològic. Un estudi amb reclutes noruecs va detectar malestar psicològic en un 48% de la mostra, mentre que una investigació sobre servei militar obligatori va observar pitjors indicadors de salut mental i qualitat de vida entre les persones que no volien continuar en l'àmbit militar que entre aquelles que sí que ho volien.

Per tant, imposar el servei militar no significa simplement exigir uns mesos de servei al jovent: significa intervenir obligatòriament en un moment determinant de la seva trajectòria vital, amb possibles conseqüències sobre els estudis, l'accés al mercat laboral, els ingressos, l'autonomia personal i el benestar psicològic. La pau no es construeix obligant el jovent a militaritzar la seva vida, sinó garantint drets, oportunitats, benestar i mecanismes de prevenció i resolució pacífica dels conflictes.

La política bel·licista actual de la Unió Europea no treballa per la pau, al contrari, la història ens ha demostrat que el rearmament i les diferents mesures en aquest sentit porten a la guerra. Per altra banda, cal impedir que les principals potències europees normalitzin el discurs militarista i el reintrodueixin en l'agenda política i social quotidiana.

L'estat espanyol no és aliè a aquesta deriva; encara que la situació no sigui exactament com la d'Alemanya, el Govern espanyol ha seguit les mateixes passes en l'increment de la despesa militar i la reestructuració industrial.

La suspensió de la “mili” el 2001 a l'Estat espanyol va ser un alliberament per al jovent treballador i, alhora, una conquesta contra la participació obligatòria en els objectius militars en el marc de l'OTAN. No podem permetre un retrocés d'aquesta magnitud.

Per tant, en aquest sentit, ens posicionem:

- Per la pau, contra la guerra i la deriva bel·licista de la Unió Europea.
- Manifestant el nostre rebuig ferm a la deriva bel·licista de la Unió Europea.
- Oposant-nos frontalment a qualsevol intent de reintroducció del servei militar, sigui en modalitat obligatòria, híbrida o sota fórmules d'imposició indirecta.
- Expressant el nostre suport i solidaritat activa amb el jovent treballador i els moviments socials que es mobilitzen arreu d'Europa contra la militarització de la societat.
- Defensant el dret a l'objecció de consciència i la garantia que cap jove pugui ser penalitzat, discriminat o perjudicat acadèmicament, laboralment o econòmicament per negar-se a participar en el servei militar.
- Exigint la redistribució de la despesa pública militar cap als serveis públics, la protecció social i la millora de les condicions de vida i de treball del jovent.
- Reclamant una aposta decidida per la diplomàcia, la prevenció dels conflictes, la cooperació internacional i la cultura de pau com a instruments prioritaris per garantir la seguretat col·lectiva.

RESOLUCIÓ AVALOT CONTRA EL SERVEI MILITAR (RESUM)

L'actual escenari internacional, marcat per guerres com les d'Ucraïna, els atacs al Líban o l'Iran i el genocidi a Palestina, suma més de quaranta conflictes armats a escala mundial. En aquest context de caos, la Unió Europea, nascuda originàriament com a garant de pau, ha accelerat un procés de rearmament sense precedents. En els darrers anys, els estats membres han incrementat exponencialment els pressupostos militars i han impulsat mesures per finançar i produir més armament.

Aquesta transformació suposa reestructurar part de la indústria de béns de consum cap a l'armamentística, produint "béns per matar". En un moment en què l'infrafinançament dels serveis públics afecta directament les condicions de vida de la classe treballadora, destinar més recursos a la guerra no pot ser una prioritat per a cap estat democràtic i de progrés.

A aquesta deriva bel·licista s'hi suma la introducció del servei militar obligatori a estats com Letònia, Croàcia o Dinamarca, i l'obertura del debat a potències com França i Alemanya, on ja s'ha aprovat un servei híbrid com a pas previ a l'obligatorietat. Aquestes mesures formen part d'un canvi profund que busca disposar de més personal militar i obre la porta a recuperar mecanismes de conscripció que Europa havia abandonat feia dècades.

El servei militar obligatori té conseqüències greus que van molt més enllà dels mesos que dura. La conscripció arriba en una etapa vital clau per estudiar i incorporar-se al mercat laboral. Diversos estudis europeus demostren que el reclutament forçós redueix la probabilitat d'obtenir titulacions universitàries, minva l'experiència laboral i provoca pèrdues salarials a llarg termini.

A aquest cost socioeconòmic cal afegir-hi un fort impacte en la salut mental. Adaptar-se a un entorn altament jerarquitzat, exigent i estressant afecta negativament el benestar psicològic, tal com adverteixen recents investigacions europees. Imposar la "mili" significa intervenir obligatòriament en el projecte de vida del jovent. La pau no es construeix militaritzant vides, sinó garantint drets, oportunitats i l'autonomia personal.

Tot i que a l'Estat espanyol no s'ha posat sobre la taula el retorn de la conscripció, el Govern no és aliè a aquesta deriva i ha seguit les mateixes passes pel que fa a l'increment de la despesa militar. La suspensió de la "mili" l'any 2001 va ser un alliberament per al jovent treballador i una conquesta contra l'obligatorietat de participar en objectius militars. Des de l'**AVALOT-Joves de la UGT de Catalunya** no podem permetre un retrocés d'aquesta magnitud.

Per tot això, ens posicionem:

- **Per la pau i contra la guerra:** manifestem el nostre rebuig ferm a la deriva bel·licista de la Unió Europea, convençuts que el rearmament porta a la guerra, no a la pau.
- **Contra el servei militar:** ens oposem frontalment a qualsevol intent de reintroducció del servei militar, ja sigui en modalitat obligatòria, híbrida o sota fórmules d'imposició indirecta.
- **Suport al jovent treballador:** expressem la nostra solidaritat activa amb el jovent i els moviments socials que es mobilitzen arreu d'Europa contra la militarització de la societat.

- **Defensa de l'objecció de consciència:** defensem el dret a l'objecció de consciència i exigim que cap jove pugui ser penalitzat, discriminat o perjudicat per negar-se a participar en el servei militar.
- **Redistribució de la despesa pública:** exigim que la despesa militar es destini als serveis públics, la protecció social i la millora de les condicions de vida i de treball del jovent.
- **Aposta per la diplomàcia:** reclamem una aposta decidida per la resolució pacífica dels conflictes, la cooperació internacional i la cultura de la pau com a instruments prioritaris de seguretat col·lectiva.